

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Veroniky Burianové a JUDr. Ondřeje Szalonnáse ve věci

žalobce: **INKARUS s. r. o.**, IČ 01958836, Svahová 1015/16, 360 01 Karlovy Vary,
zastoupeného Mgr. Romanem Bělohavým, advokátem, Moskevská 1461/66, 360 01 Karlovy Vary,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, IČ 70891168, Závodní 353/88, 360 06 Karlovy Vary,

za účasti osob
zúčastněných
řízení: na 1) **Statutární město Karlovy Vary**, Moskevská 2035/21, 360 01 Karlovy Vary,

- 2) **M. V.**, X,
- 3) **Ing. L. Č.**, X,
- 4) **J. J.**, X,
- 5) **H. J.**, X,
- 6) **MUDr. A. Š.**, X,
- 7) **K. G.**, X,
- 8) **V. Z.**, X,
- 9) **Ing. M. A.**, X,
- 10) **T. S.**, X,
- 11) **V. F.**, X,
- 12) **MUDr. I. L.**, X,
- 13) **MUDr. I. L.**, X,

všichni (2 – 13) zastoupeni advokátem JUDr. Michalem Magliou,

sídlem T. G. Masaryka 282/57, 360 01 Karlovy Vary,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 6. 2020, č. j. KK/256/SÚ/20-4,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 17. 6. 2020, č.j. KK/256/SÚ/20-4, se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11 228 Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Romana Bělohavého, advokáta, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Rozhodnutím Magistrátu města Karlovy Vary, Úřadu územního plánování a stavebního úřadu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 1. 2020, č.j. 306/SÚ/20 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), byla podle § 51 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s odkazem na § 90 odst. 1 písm. c), § 92 odst. 2 a § 111 odst. 1 písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a § 149 odst. 3 správního řádu zamítnuta žádost žalobce o dodatečné povolení stavby „Apartments Park ADLER, Karlovy Vary, Na Vyhlídce“ (dále jen „Stavba“) na pozemku parc. č. X v k. ú. Karlovy Vary. Předmětem dodatečného povolení byly změny Stavby před jejím dokončením provedené nad rámec stavebního povolení a první změny Stavby před jejím dokončením.
2. Rozhodnutím ze dne 17. 6. 2020, č.j. KK/256/SÚ/20-4 (dále jen „napadené rozhodnutí“), žalovaný podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl odvolání žalobce a prvoinstanční rozhodnutí potvrdil.
3. Žalobce se žalobou ze dne 17. 8. 2020, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou téhož dne, domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
4. Problematiku dodatečného povolování staveb upravuje stavební zákon. Správní řízení je upraveno správním řádem.

[II] Žaloba

5. Žalobce v žalobě předně rekapituloval průběh dosavadního (správního) řízení. Stran odůvodnění žaloby uvedl, že základním (a vlastně jediným) důvodem, proč správní orgán I. stupně vydal prvoinstanční rozhodnutí, byla skutečnost, že v okamžiku vydání tohoto rozhodnutí bylo vydáno negativní stanovisko dotčeného orgánu MZ ČIL. Správní orgán měl touto zkratkou na mysli závazné stanovisko Ministerstva zdravotnictví ze dne 16. 12. 2019, č.j. MZDR 49845/2019-2/OZP-ČIL-Dr (dále také jen „Negativní stanovisko“).
6. Z obsahu Negativního stanoviska však jasně vyplývalo, že dotčený orgán vydal Negativní stanovisko z toho důvodu, že „v předložených dokumentech je několik zásadních nejjasností“. Zejména uvedl, že není zřejmé, zda budou ještě probíhat nějaké zemní práce, neboť v předložených dokladech se uvádí, že žádné zemní práce prováděny již nebudou. Již v

tomto Negativním stanovisku Ministerstvo zdravotnictví zdůraznilo, že očekává od žalobce podání nové, formálně bezvadné žádosti, ke které se bude znovu vyjadřovat. Tuto skutečnost Ministerstvo zdravotnictví výslovně uvedlo na str. 3 Negativního stanoviska, kde bylo uvedeno, že „na základě předložení nové žádosti a výše uvedených náležitostí, bude žádost nově posouzena.“

7. Bylo tak patrné, že Negativní stanovisko nebylo považováno za konečné stanovisko dotčeného orgánu, a to ani samotným dotčeným orgánem. Na základě vydaného Negativního stanoviska přistoupil žalobce k tomu, že se na dotčený orgán obrátil znovu a svoji žádost doplnil v rozsahu, který byl ze strany Ministerstva zdravotnictví vyžadován.
8. Ministerstvo zdravotnictví následně po opakované žalobcově žádosti vydalo závazné stanovisko ze dne 14. 2. 2020, č.j. MZDR 3892/2020-2/OZP-ČIL-Dr (dále jen „Kladné stanovisko“), ve kterém souhlasilo s vydáním dodatečného stavebního povolení na Stavbu, která byla předmětem prvoinstančního rozhodnutí.
9. Žalobce v rámci odvolacího řízení předložil Kladné stanovisko a žalovaný o jeho existenci prokazatelně věděl, neboť v napadeném rozhodnutí na str. 4 uvedl, že námitka žalobce ohledně nově vydaného Kladného stanoviska je bezpředmětná.
10. S tímto způsobem rozhodnutí žalovaného se nelze v žádném případě ztotožnit. Negativní stanovisko bylo jediným důvodem, proč správní orgán I. stupně vydal prvoinstanční rozhodnutí a žádost o dodatečné stavební povolení zamítl. Vzhledem k tomu, že prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno dne 9. 1. 2020 a Kladné stanovisko až dne 14. 2. 2020, je plně pochopitelné, že správní orgán I. stupně žádost o dodatečné stavební povolení zamítl.
11. Žalovaný však napadené rozhodnutí vydal až dne 17. 6. 2020, tj. plně 4 měsíce po tom, co bylo vydáno Kladné stanovisko. Žalovaný při vydání napadeného rozhodnutí naprosto ignoroval skutečnost, že oproti době, kdy rozhodoval správní orgán I. stupně, došlo k podstatné změně skutkového a právního stavu. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí již žádné Negativní stanovisko neexistovalo, neboť bylo nahrazeno Kladným stanoviskem. Podmínka ve smyslu § 51 odst. 3 správního řádu již nebyla ke dni vydání napadeného rozhodnutí naplněna.
12. Žalobce byl přesvědčen, že žalovaný byl povinen vyjít z toho, že správní orgány zásadně rozhodují podle skutkového a právního stavu ke dni vydání rozhodnutí. Stejná právní zásada ohledně povinnosti správních orgánů rozhodovat podle skutkového a právního stavu ke dni vydání rozhodnutí již byla vyjádřena v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č.j. 1 As 24/2011-79. Tato právní zásada je přímo aplikovatelná na projednávanou záležitost.

[III] Vyjádření žalovaného k žalobě

13. Žalovaný se k žalobě vyjádřil v podání ze dne 29. 10. 2020. Měl za to, že postupoval správně. Napadené rozhodnutí vydal bez ohledu na vydání nového (kladného) stanoviska dotčeného správního orgánu, a postupoval tak v souladu s § 89 správního řádu. Žalobce nebyl nijak zkrácen na právech, neboť mohl podat novou žádost o dodatečné povolení stavby a předložit stavebnímu úřadu veškeré požadované podklady a doklady pro rozhodnutí ve věci, nebo je ve lhůtě řádně stanovené stavebním úřadem doplnit.
14. Správní orgán I. stupně ve svém vyjádření uvedl, že námitky žalobce proti vydanému rozhodnutí jsou pouze účelové. Žalobce měl nadstandardně dlouhou dobu (11 měsíců)

k doložení podkladů pro vedené řízení o dodatečném povolení stavby, pro získání stanovisek dotčených orgánů, zejména pak MZ ČIL, kterou nevyužil, a ke dni 20. 12. 2019 doložil nesouhlasné závazné stanovisko MZ ČIL k předmětné Stavbě. Správní orgán I. stupně tudíž nemohl vést dále řízení o dodatečném povolení stavby a žádost ve smyslu § 92 odst. 2 stavebního zákona a § 51 odst. 3 správního řádu zamítl.

15. Žalovaný s odvoláním na obsah napadeného rozhodnutí konstatoval, že žádosti o dodatečné povolení stavby nemůže být vyhověno, pokud dotčený orgán vydá negativní závazné stanovisko. V souladu se zásadou hospodárnosti nebylo třeba v řízení provádět další úkony a správní orgán I. stupně postupoval správně, když žádost žalobce zamítl. Námitka žalobce ohledně nově vydaného kladného stanoviska MZ ČIL byla pro účely odvolacího řízení bezpředmětná.
16. Žalovaný přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Žalovaný dle § 89 odst. 2 správního řádu může v odvolacím řízení přezkoumávat jen to, co bylo předmětem řízení v prvním stupni. Žalovaný tedy nemohl mimo jiné reflektovat existenci „nového“ rozdílného stanoviska dotčeného správního orgánu, neboť by rozhodoval s rozdílnými podklady o předmětu řízení, než které tu byly na prvním stupni. Odňal by tak účastníkům řízení zákonné právo na řádný opravný prostředek a jednal by jako orgán pro řízení v prvním stupni nepřislušný.
17. Žalovaný rovněž nesouhlasil s žalobcovým tvrzením, že byl povinen vyjít z toho, že správní orgány zásadně rozhodují podle skutkového a právního stavu ke dni vydání rozhodnutí. Žalovaný postupoval zcela v souladu s taxativně uvedeným postupem odvolacího správního orgánu uvedeným v § 89 odst. 2 správního řádu. S ohledem na znění právní věty rozsudku citovaného žalobcem měl žalovaný za to, že zásada tam vyjádřená není aplikovatelná na projednávanou věc a činnost odvolacího orgánu.
18. Ze všech shora uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.

[IV] Vyjádření osob zúčastněných na řízení 2) až 13)

19. Osoby zúčastněné na řízení se plně ztotožnily s vyjádřením žalovaného. Nesouhlasily s popisem změny Stavby žalobcem. Uvedly, že žalobci byla správním orgánem I. stupně poskytnuta nadstandardně dlouhá lhůta k doplnění jeho žádosti o dodatečné povolení Stavby v trvání 11 měsíců (od 22. 1. 2019 do 22. 12. 2019). Žádost o závazné stanovisko k Ministerstvu zdravotnictví, odboru zdravotní péče, Českému inspektorátu lázní a zřídels žalobce podal až dne 15. 11. 2019, tedy skoro měsíc před uplynutím lhůty pro doplnění podkladů. Žalobci nic nebránilo, aby žádost o stanovisko MZ ČIL podal dříve. Zajišťování podkladů pro žádost o dodatečné povolení stavby bylo zcela v dispozici žalobce a ten měl dostatečnou dobu k tomu, aby kladné stanovisko MZ ČIL předložil již v řízení před správním orgánem I. stupně.

[V] Posouzení věci soudem

20. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
21. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, *soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.*
22. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, *soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.*

23. Soud o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť shledal, že napadené rozhodnutí trpí vadou podle § 76 odst. 1 písm. a) soudního řádu správního.
24. Žaloba je důvodná.
25. Soud je toho názoru, že žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabýval skutečnostmi, které žalobce vůbec nečinil spornými, zatímco samotnému obsahu odvolání věnoval toliko jednu jedinou větu.
26. Žalobcovo odvolání bylo založeno na tom, že žalobce již disponuje kladným závazným stanoviskem dotčeného orgánu, který původně vydal nesouhlasné závazné stanovisko, na jehož základě správní orgán I. stupně žádost zamítl. Žalobce nespороval, že správní orgán I. stupně neměl jinou možnost než za dané situace žádost zamítnout, nicméně žádal, s ohledem na změnu okolností, o zohlednění nového závazného stanoviska.
27. Žalovaný k tomu na str. 4 napadeného rozhodnutí uvedl, že „*námítka odvolatele ohledně nově vydaného kladného stanoviska MZ ČIL je pro účely tohoto odvolacího řízení bezpředmětná*“. Tato věta sama o sobě, ani ve spojení se zbytkem odůvodnění rozhodnutí, nedává žádnou odpověď na to, co mělo dle žalovaného založit „bezpředmětnost“ odvolací námítka žalobce, především s ohledem na to, že obecné a zvláštní procesní předpisy znají zásadu koncentrace řízení či výjimky ze zákazu skutkových novot.
28. Žalovaný tudíž nepostupoval podle § 89 odst. 2 správního řádu, neboť nijak nereagoval na odvolací námítka žalobce. Tím napadené rozhodnutí zatížil vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, a soud napadené rozhodnutí v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č.j. 3 As 51/2007-84). S ohledem na podstatu zjištěné vady neměl soud prostor pro jakékoliv věcné posouzení žalobních námitek či argumentů žalovaného a osob zúčastněných na řízení.
29. Jelikož bylo napadené rozhodnutí zrušeno, vrátil soud současně věc k dalšímu řízení žalovanému (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Bude na žalovaném, aby opětovně posoudil, zda bylo z procesního hlediska přípustné, aby se žalobce v podaném odvolání spoléhal na nový podklad v podobě kladného závazného stanoviska. Své závěry žalovaný musí promítnout do odůvodnění vydaného správního rozhodnutí. Názevem vysloveným soudem je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

[VI] Náklady řízení

30. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému správnímu orgánu, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem ve výši 11 228 Kč, skládající se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, a dále z odměny advokáta za dva úkony právní služby v plné výši, tj. po 3 100 Kč/úkon, a z náhrady hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč/úkon podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů. Za úkony právní služby oceněné plnou výší se považují převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby.
31. Odměna advokáta a náhrada advokáta byly navýšeny o částku 1 428 Kč odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.).
32. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. a stanovena pariční lhůta podle § 160

odst. 1 část věty za středníkem o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. (s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat).

33. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud neuložil žádnou povinnost a nejsou mu známy žádné okolnosti hodné zvláštního zřetele, jež by přiznání náhrady nákladů řízení odůvodňovaly (§ 60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 30. 11. 2022

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu